PLAMENČEK

POD SVOBODNIM SONCEM

Breznica, junij '12

LETO 19, št. 3

KDOR IŠCE, TA NAJDE	**2**
BESEDA PLAMENČKA	**3**
ZA DUHOVNI NAPREDEK	**4**
PLAMENČEK PRIPOVEDUJE	**5**
VELIKA DUHOVNA PUSTOLOVŠČINA!	5
IV IZZIV 2012	6
»KVAJDEJ?« »DEJ NE MENCEJ!«	7
MOJ VTIS Z IZPITOV	8
SREČANJE S ČETO IZ KOMENDE	8
PRENAVLJAMO - POPRAVLJAMO	9
PETER KLEPEC JE DOBIL ČUDEŽNO MOČ	10
PESEM O KRDELU	13
DEKLIŠKI POTEP	14
PREDSTAVLJAMO VAM	**15**
KAJ STE REKLI	**19**
ZA MALE SIVE CELICE	**20**
MALO ZA ŠALO	**21**
ZA V HRIBE	**22**
ZA NA PLAŽO	**23**
BP-JEV KOTIČEK	**24**

Plamenček *je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.*

Uredniški odbor:
- **glavni urednik: Luka Pavlin;**
- **tehnična urednica: Mirjam Resman;**
- **urednik za PP: Blaž Žemlja;**
- **urednica za IV: Anja Lužnik;**
- **urednica za VV: Tajda Šimac Turk;**
- **ostali sodelavci: Anja Lužnik, Barbara Polda.**

Če zdaj pogledam skozi okno, sije sonce. Kakšen čudež! Po tehle deževnih dneh bi bilo treba to nekam zapisati. S črno kredo v dimnik, kot pravijo pri nas doma. Sicer pa je prav tako. Bliža se poletje, čas dopustov, počitnic na morju, taborov, oddiha. Jaz že komaj čakam na tisti dan, ko bom spokal kufre in šel za nekaj dni na slovensko obalo.

Letošnje poletje bo posebno tudi za skavtske voditelje, ki se bodo spet srečali na vseslovenskem taboru Ogenj v meni. To bo nekaj. Komaj čakam, da dobim članek v roke. Prepričan sem, da bo poln nenavadnih dogodivščin, kot se za skavte spodobi.

Kaj pa Plamenček? Ja, še naprej bo izhajal. Tale tu vam prinaša nekaj poročil o preteklih dogodkih, ekskluzivni intervju z g. župnikom, nekaj zabavnih strani, Tina pa je samo za naš časopis poizvedela, kaj je bilo našim skavtom v letošnjem skavtskem letu najbolj všeč. Upam, da je med vami tudi kdo, ki isto lahko reče za Plamenček. Če ne, se lahko oglasi in poskrbel bom, da bo to lahko rekel naslednje leto.

Prijetno branje in veliko skavtskih dogodivščin v tem poletju vam želi:

Luka, Modri rakun

Neko nedeljo, ne prav dolgo nazaj, sem se po odpeti aleluji usedel v klop na koru in tako kot vsi prisotni v cerkvi prisluhnil pridigi. Še posebej sem nanjo postal pozoren, ko je g. župnik omenil nekoga, ki ga osebno zelo cenim, Franeta Milčinskega Ježka. Govoril je o srečanju z njim in njegovi pesem E lon lan ker, nastali po Richepinovem motivu. Pesem je, ko sem jo prvič slišal, navdušila tudi mene in morda bo še koga od vas.

Frane Milčinski Ježek: **E LON LAN LER**

Živel je fant ubog in mlad,
ki deklico imel je rad,
a ona marala ni zanj.
E LON LAN LER E LON LAN LA

Mu reče: »Svojo mater ubij,
njeno srce prinesi mi,
da ga požrl bo moj pes.«
E LON LAN LER E LON LAN LA

In šel je, mater je zaklal,
iz nedrij ji srce izruval,
z njim k ljubi tekel je, pojoč.
E LON LAN LER E LON LAN LA

Ko tekel je, srce v dlaneh,
je pal po trdih, trdih tleh,
srce se iz rok mu skotali.
E LON LAN LER E LON LAN LA

Srce se kotali skoz prah,
pa še sprašuje v solzah:
»Si se udaril, moj otrok?«
E LON LAN LER E LON LAN LA

Vir: Frane Milčinski Ježek: Preprosta ljubezen. Ljubljana, Sanje, 2008.

Luka, Modri rakun

VELIKA DUHOVNA PUSTOLOVŠČINA!

Duhovne vaje? Zakaj pa ne! Četrtek zvečer, vsak izmed nas takoj po večerni molitvi z veliko pričakovanj leže v posteljo in se vpraša: Sem pripravljen? Večina izmed nas na to vprašanje ni imela odgovora, a vseeno so bili nahrbtniki že spakirani in ni bilo več poti nazaj. Da je bila odločitev prava, smo vedeli že takoj ob prihodu, ko je vsak izmed nas goreče čutil svetega duha. Vsi smo prišli točno, le trije najlepši frajerji so zamudili, eden izmed njih se je že zaprisegel bogu dva, pa sta še rosno mlada in divja. Urby nam je s filmom Podari naprej odprl oči, kako spremeniti svet s preprosto idejo in čistim srcem. Pogovori o filmu so tekli gladko, kot bi nam sama presvetla Devica Marija polagala besede v usta. Kaj kmalu nas je premagal spanec in vsak od nas se je poglobil vase, v svojo dušo, in v tišini smo zajadrali v čarobno deželo sanj.

Zjutraj nas je vsakega posebej prijazno zbudila Irma s poljubom na čelo, kaj lepšega si človek sploh lahko še želi? Z nasmehom v očeh smo se odpravili v nov dan, delo Njegovih rok. Vsak človek ima svoj obraz, le On, ki je najvišji, ve, kakšen obraz mu je nadel. Mi pa smo se s pomočjo zemeljske vede, psihologije, trudili določiti svoj značaj. Na podlagi tega smo si izdelali prav poseben potni list, ki nas je res dodobra določal. Čez dan so se med nami spletle vezi, trdne kot skala. Sedaj nas nič več ni moglo presenetiti, kajti bili smo ekipa, ena vena, eno srce! Zdrav duh počiva v zdravem telesu, zatorej smo odigrali vsem dobro poznano skavtsko igro, imenovano roverček. Ker je na zemlji toliko gorja, se je tudi bog izjokal na naša ramena v obliki dežnih kapljic. Ker smo tolažili boga, smo imeli voljo in smo ostali na dežju, dokler ni potočil zadnje solze. Da smo šli resnično prečiščeni spat, smo prav vsi zvečer opravili še zakrament svete spovedi.

Na Gospodov dan nas je Urby zbudil s toplim poljubom na lice. Na ta dan smo bili že malce bolj otožni, saj smo se zavedali, da se bližamo koncu, in spominjali smo se prekrasnih doživetij, kako smo bosi tekali po travi, prepevali ob tabornem ognju, iskali skrite zaklade … Na koncu smo našli največji zaklad prav tukaj med nami, v naših srcih. Naj zaključiva z mislijo: Ljubezen je bla, ljubezen še bo, ko mene in tebe na svet' več ne bo. Udaril me je.

Neustavljivi volk (Gašper Stojc), Nabriti bober (Žan Kreft)

IV IZZIV 2012

5. 5. 2012 na komendskem fevdu

Na IV-izzivu mi je bilo zelooo všeč, saj sem spoznala nekaj novih prijateljev, s katerimi se bom mogoče srečala tudi na Kvajdeju in TZV-ju. Dopoldanski program in delavnice popoldne so bili super, le mogoče je malo škoda, da nismo imeli proge preživetja.

Jana, Požrtvovalna pižmovka

Bilo je zelo dobro, prebrodili smo veliko izzivov in se veliko naučili. Spoznali smo tudi veliko novih prijateljev. Z eno besedo, bilo je super.

Janja Tavčar

Bilo je noro dobro! Razdelili smo se v skupine, iskali točke in se zabavali ... Spoznavali smo ljudi, plezali in se preizkušali v veščinah. Na žalost je ta dan kar hitro minil. Poslovili smo se od prijateljev in odšli.

Janja Junež

»KVAJDEJ?«
»DEJ NE MENCEJ!«

Kvajdej v malem

Taborno vodstvo, pomočniki, četovodje in osebje smo se zbrali v Mekinjah pri Kamniku, da bi preddoživeli Kvajdej 2012, tabor vseh gorenjskih čet.

Zbrali smo se, da bi v dveh dneh dodobra prežvečili, pregnetli, predelali program celega tedna in se dogovorili še o zadnjih podrobnostih.
Nismo prav veliko mencali, zato je bilo tudi veliko prostega časa za druženje s prijatelji, za spoznavanje novih prijateljev in seveda za »fuzbal« in »buldoga«. Tale »buldog« je moral biti kar zanimiv za opazovalce, saj se ne podi kar vsak dan po travniku 44 voditeljev in klanovcev.
Ugotovili smo, da se ne splača mencati in da bo Kvajdej 2012 super tabor!
Nekaj več slik pa si lahko ogledate na povezavi: ***http://www.skavt.net/vase-drobtinice/Kvajdej-v-malem.***

Anja, Srečna kanja

Foto: Katarina Černe

MOJ VTIS Z IZPITOV

To so bili moji prvi izpiti v četi, zato nisem vedela, ali strogo ocenjujejo. Kanje smo se dobile že eno uro pred izpiti, da smo še zvadile tiste reči, ki nam ne grejo. Ko so se izpiti začeli, sem izvedela, da najprej pišemo test, potem pa nas še kaj vprašajo ustno. Test je bil dolg dve strani, pri ustnem delu smo pokazali, kako se orientiramo. V drugem delu smo postavili ognjišče, tretji del pa so bili vozli. Na koncu je vsak vod dobil prvo pomoč in nož.

Nika Zupan, Kanje

31. 3. 2012 so bili izpiti. Najprej je bil pisni del, potem pa še praktični. Pisni del ni bil težek. Pri praktičnem smo morali postaviti ognjišče, najti 3 vrste netiva in pest dračja, narediti 3 potna znamenja in določiti azimut, narediti 2 vozla in 1 vezavo. Izpiti niso bili težki in bilo mi je všeč. :)

Ema Konte

Upam, da sem skavtski izpit prestal kar se da dobro. Bilo je zelo lahko, le pisni test je bil težji.

Urh Nagode

SREČANJE S ČETO IZ KOMENDE

V soboto, 3. 3. leta Gospodovega 2012, smo se izvidniki in vodnice zbrali pred osnovno šolo v Zabreznici. Zakaj? Da spoznamo še več gorenjskih skavtov in da naprej predamo vile (orodje), ki do poletnega Kvajdeja krožijo po naši prelepi Gorenjski. Ni trajalo dolgo, ko sta z glavne ceste zavila dva večja kombija, polna naših prijateljev iz Komede. Po uvodni igri »Krave in kmetov« smo spoznali, da ti jo lahko še tako nedolžna skavtska deklica kar pošteno prilepi po zadnjici. Nato smo se odpravili do križa na poti do sv. Lovrenca in tam odvrgli vso jedačo in opremo ter se še malo bolj spoznali. Sledila je zelo zanimiva velika igra, po kateri si pa mogel že res biti Butec, če si nisi zapomnil imen skoraj vseh članov komendske čete. Med pavzo je na vrsto prišlo težko pričakano okrepčilo. Po slastni in vitaminsko bogati malici, ki je bila sestavljena iz jabolk, napolitank in

piškotov, smo nadaljevali z igro. Še preden smo se obrnili, pa je bilo »jage« konec in prišel je čas, da na dan privlečemo naše skrite igralske adute. Snemali smo namreč predajo vil, po njej pa je sledila molitev k našemu Gospodo, s katero smo tudi uradno zaključili naše sobotno srečanje in domov odnesli veliiiiko novih prijatelstev in poznanstev. In ne pozabite, za vse so krive vile!

Ambiciozni medved

PRENAVLJAMO - POPRAVLJAMO

Se vam doma kopiči star papir?

Škoda! Ta vikend smo imeli skavti papirno akcijo in ste jo zamudili!

Od petka, 27. aprila, do nedelje, 29. aprila 2012, smo na parkirišču med Vrbo in Breznico zbirali star papir! Zbralo se ga je kar nekaj, pa vendar naslednjič upamo še na kakšen paket starega papirja več!

Ves vikend smo zbirali in izmenjevali tudi oblačila. Hvala vsem, ki ste obleke prinesli in vsem, ki jih boste s pridom uporabljali!

Sobotno popoldne smo posvetili prenavljanju in obnavljanju. preuredili smo skavtsko skladišče, izdelali papir iz starega papirja in poskušali iz starih oblačil izdelati nove uporabne izdelke.

Boglonej vsem, ki ste pripeljali star papir in obleke!

Stegova spletna stran

PETER KLEPEC JE DOBIL ČUDEŽNO MOČ

Obljube in svet stega

Običajno napišemo članek o dogodku kot poročilo, v bolj ali manj zanimivi obliki, od uradnega začetka pa do konca. Tokrat pa boste lahko izvedeli tudi nekaj o zakulisju dogajanja.

Razlog je tudi ta, da sem bila ena od organizatork, nisem pa bila prisotna na začetnem delu dogajanja in zato razen nekaj vtisov težko opišem dogajanje.

Začelo se je že v začetku januarja, ko sva s Tino prvič kravžljali možgančke, kje bi imeli obljube, kakšna bi bila tema ... Odločili sva se, glede na to, da smo na jesenovanju odkrivali talente voditeljev in otrok, da bi prosili starše, da nam pokažejo kak svoj talent. Ko sva nabrali kupček idej, kaj vse starši naših skavtov počnejo, sva se odločili, kaj bi bilo zanimivo, da nam predstavijo na delavnicah, in šle na lov – predstavit idejo staršem in jih prosit, če bi bili pripravljeni sodelovati.

Kar nekaj staršev je bilo pripravljenih sodelovati. Hvala vsem za pripravljenost, čeprav je na koncu uspelo sodelovati le eni družini, eden od staršev pa nam je priskrbel kontakt kinološkega društva.

Dobiti prostor za vsaj 50 skavtov, pa da ni predaleč, da je čim bolj dostopen tudi staršem, tudi ni ravno najlažje, saj na Gorenjskem ni ravno veliko takih hiš, ki bi jih lahko najeli.

Tako smo se zopet odločile za hišo tabornikov pokljuškega roda Gorje, vendar tokrat tisto na Pokljuki (lani smo bili v Radovni).

Potem je bilo treba najti najboljšo pot iz doline na Pokljuko, po kateri bomo prišli peš. Tako sem se neko nedeljo popoldne peš odpravila iz Krnice skozi Pokljuško sotesko – ki je najhitrejša pešpot – na Pokljuko in tudi zelo lepa. Med potjo sem naredila nekaj fotografij, da bi jih lahko uporabila za fotoorientacijo. Pot je bila res lepa, vendar ker turistično društvo še ni opravilo vzdrževalnih del v soteski, je nekaj ograje na mostičkih manjkalo in po soteski naprej so bila podrta drevesa, tako da sem prehodila vse poti okrog, da sem ugotovila, kje bi bilo bolj primerno iti. Na

koncu sva se Tino določili, da gremo samo skozi Poklјuško luknjo in nato čez Staro Poklјuko do Repečnikovega rota in potem do Mrzlega studenca.
Zadnji teden pred obljubami je bilo zelo nestabilno vreme in nisva vedeli, kako naj se odločiva, kakšno bo vreme, kakšen del programa bomo lahko izpeljali ... Zato sva se odločili, da se bomo odločili na licu mesta, in če bo dež, bomo šli na Breznico in tam izpeljali enodnevni program in zvečer obljube.
Pa je vreme v soboto zdržalo, v nedeljo pa je lilo in na koncu smo se vračali med sneženjem.

In kaj počne Peter Klepec v tej zgodbi? Peter Klepec je bil majhen, šibak fant in dokler mu ni dobra vila, ki ji je pomagal, dala čudežno moč, toliko časa niti vedel ni, koliko je sposoben, ker so mu drugi pastirji ves čas nagajali in ga ustrahovali. Ko pa je dobil moč, se je vrnil domov in pridno delal in preživljal sebe in mater. Na obljubah smo tudi mi pomagali Petru Klepcu in dobra vila nam je dala čudežni napoj, da bomo postali močni in bomo znali uporabljati svoje talente.
Spoznali smo tudi življenjske zgodbe treh pomembnih Slovencev (Edvarda Rusjana, Pedra Opeko in Jožeta Plečnika), kako so oni razvijali svoje talente.
Ko smo se vsi zbrali ob Mrzlem studencu, smo v kvadratu dvignili zastavo, kar nam bo gotovo ostalo v spominu :), saj zaradi smeha nismo uspeli končati himne ... ker je bil dvig bolj podoben seriji A je to!
Nato smo razmišljali o tem, kaj nam pomeni obljuba, medtem pa sva z Alešem skuhala makarone z mesom (hvala za pohvale- menda so se nekaterim zdeli božansko dobri :).
Ko so prišli starši, smo jih povabili, da napišejo pismo svojim otrokom o tem, kaj njim pomeni obljuba in kaj jim želijo ob tem, ko bodo izrekli skavtsko obljubo.
Obljubo je dal tudi naš novi DA, župnik Marjan. Bilo je slovesno, prijetno, domače in natrpano :) v vrhnji dvoranici hiše.
Kasneje smo imeli še nočno igro, kjer smo pomagali Petru Klepcu, da je našel vse izgubljene ovce. To je bila kar zapletena stvar, tako da nam je na pomoč priskočila dobra vila, ki je na koncu vsakemu dala tudi čudežni napoj.

V nedeljo dopoldne smo imeli delavnice, na katerih smo spoznavali uporabnost šotorke, urili možgane s kvizom in igro activity ...

Nato pa so prišli člani Kinološkega društva Lesce, ki so nam predstavili svoje pse, nekaj trikov in razložili, kako pravilno skrbeti za psa, kaj potrebuje ...

V drugem krogu delavnic so se nam pridružili Čopovi, ki so pripravili delavnico metanja nožev in sekire.

Po kosilu so se nam zopet pridružili starši, program pa so prevzeli klanovci. Začel se je svet stega, na katerem so skavti, starejši od 15 let, in zakoniti zastopniki (starši) mlajših skavtov potrdili novega stegovodjo za naslednja tri leta in izvolili dva delegata, ki zastopata steg na Svetu Združenja. Še prej je bila predstavitev vseh možnih kandidatov za delegate, na kateri smo morali opraviti nekaj preizkusov. Poleg navzočih voditeljev (razen Aleša, ki je bil dosedanji delegat) je kandidiral še Gašper Stojc, ki sicer glede na razpis ni imel pogojev za kandidaturo, vendar se ni pustil prepričati. Tako so preverili, kako izpolnjujemo nekatere kriterije, ki so jih skavti našteli kot pogoj, da je nekdo dober delegat in stegovodja.

Da ima IQ nad 120, da ima privlačen nasmeh in velike zobe, da zna komunicirati, da je veren .. Naloge so bile zabavne: od tega da je vsak moral povedati en vic, zmerili so nam velikost zob in fotografirali nasmeh, našteti smo morali vse dele rožnega venca in urediti seznam imen po abecedi ... Na koncu smo morali še dokazati, da znamo govoriti s šumečo tableto v ustih.

Potem je bilo glasovanje in preštevanje glasovnic, med čakanjem na razglasitev rezultatov pa smo si v jedilnici postregli s pecivom. Res hvala staršem, ki se potrudijo in spečejo.
Novi stegovodja Simon, stegovodkinja Barbara ter delegata Anja in Blaž so dobili lento in bili fotografirani od vseh strani. Vsi skupaj smo se poslovili od skavtov in njihovi staršev, pospravili, kar še nismo, se slikali pred vhodom v snežnem metežu in se odpravili v dolino.

Barbara, Skrbna čebela

PESEM O KRDELU

Naše krdelo
res je veselo.
Lani sama dekleta smo bila,
letos je za prihod fantov ziher poskrbela višja sila.

Ana je pametna konkretno,
Katja pa stvari izdeluje spretno.
Lucija prijazen je deklič,
Vida čivka toliko kot en papagajast ptič.

Kovačev Blaž rad skače naokrog,
da Matevž malce navihan je, ve sam Bog.
Junežev Blaž ljubitelj roza barve res ni,
da Davor simpatičen je, vemo vsi.

Helena je en sonček mali,
Katarina se vedno pogumno javi.
Matic je kul fantič,
Urban pa en navihan tič.

Brezniški volkci, to smo mi,
najboljši Pod svobodnim soncem za vse dni.

DEKLIŠKI POTEP

V soboto 16. 6. 2012, smo se zbrale v javorniških rovtah in se peš odpravile do našega začasnega bivališča. Potem smo se malo odpočile in se nekaj časa sončile, ko nas je pregnala lakota. Po kosilu so sledile zabavno-športne igre (activity, kviz in drugo). Čakalo nas je tudi delo. Vsaka je poiskala užitne rastline za herbarij. Seveda sta potem sledili še večerja in gradnja tabornega ognja. Med večerjo smo razmišljale, kam bi pritrdile zastavo, in seveda smo se pametno odločile. Še vedno nam ni bilo dovolj zabave, zato smo se odločile, da z njo nadaljujemo. Našim novinkam smo povedale vse o kraji in zelo hitro so se učile. Sledila je doooolga in težka noč.
Fantje in klanovci so nam pokradli dve od treh zastavic :).
Zjutraj je sledil zajtrk in ˝zalivanje˝, katero je bilo zelo zabavno. Bile smo utrujene od neprespane noči, zato smo si kasneje vzele krajši počitek. Igrale pa smo se tudi nekaj iger.
Seveda pa je vsega lepega enkrat konec in tako smo dekleta spakirale nahrbtnike in se peš odpravile do doline, kjer nas je čakal naš prevoz domov.

Zgovorna cverglja

POGOVOR Z BALUJEM

Lep pozdrav, gospod župnik Marjan (Balu). V naši župniji ste že slabo leto in tudi skavti bi vas radi malo bolj spoznali.
Pozdrav vsem skavtinjam in skavtom! Veliko skavtov, ki obiskujejo osnovno šolo, me že pozna, saj jih poučujem verouk. Ne bo pa nič narobe, če jim posredujeva še kakšno zanimivo informacijo …

Lanskega avgusta ste prišli službovat na Breznico. Nam lahko zaupate, kako se počutite v našem kraju in kaj vam je v naši župniji najbolj všeč?
V brezniški župniji sem se hitro udomačil in privadil novemu zraku, je pa kar nekaj časa trajalo, da so se me privadili župljani. Ampak eno leto je (pre)hitro minilo in pred nami je še osem let skupnega ustvarjanja. To, da je eno leto minilo, kot bi mignil, je znamenje, da nam je vendarle lepo. Najlepše na Breznici je to, da skavti dajete zgled povezanosti s Cerkvijo in med seboj kot kristjani – tudi po končani osnovni šoli. Marsikje temu ni tako, še več, v večini slovenskih župnij ni tako.

Že na začetku letošnjega skavtskega leta ste se nam pridružili na skavtski poti. Kako se počutite v našem stegu, v naših vejah?
Lahko samo ponovim, da sem zelo zadovoljen z vami, skavti (in s skavtinjami).

Na letošnjih obljubah ste obljubili. Kaj vam pomeni skavtska obljuba?
Skavtska obljuba je obljuba, ki je skavt ne bi smel nikoli prelomiti, torej, tudi jaz ne. Če držim obljubo za manjše stvari, kako je ne bi za skavtske. Velja pa tudi: če je otrok, ali mladostnik sposoben dati skavtsko obljubo in jo spolnjevati, je sposoben sprejeti odgovornost še za kakšno drugo področje.

Poznamo vas kot gospoda župnika, vendar gotovo v svojem prostem času

počnete še veliko drugih zanimivih stvari. Povejte nam, s katerimi hobiji se ukvarjate in kaj najraje počnete.
Prepevam v duhovniškem oktetu OREMUS in se vozim v Ljubljano vsako sredo. Petje nas povezuje, nas zavezuje in z njim na koncertih pričujemo, da smo dejavni in veseli Kristusovi oznanjevalci. Sicer pa se rad namesto z avtomobilom v Ljubljano (ali kam drugam) odpeljem z motorjem. Sem lastnik tudi ene zelo (ne) priljubljene živalce, kače, ki se ji reče kraljevi piton. Je zelo eleganten in dober čuvaj. Običajno ga ne razkazujem, saj je bolje, da ostane skrivnosten čuvaj župnišča. Piton ne piči človeka, ga pa lahko zadavi, kar tudi ni prijetno …

Vsak skavt mora znati zakuriti ogenj in si kaj dobrega skuhati. Kaj najboljše skuhate in katera jed vam je najbolj všeč?
Kuham enkrat v tednu. Najrajši pripravim kaj v povezavi s testeninami. Domačo solato rad obogatim s koruzo, peteršiljem, čebulo, drobnjakom in tuno. Je dobro in poceni.

Vemo, da radi uporabljate besedo prisrčno. Kaj od vsega se vam v našem stegu zdi prisrčno?
Poznal sem župnika, ki je pogosto uporabljal besedo 'zanimivo'. Vse mu je bilo zanimivo. Tudi tedaj, ko so mu prišli svojci povedat, da je nekdo umrl, je izjavil: »Zanimivo!« Meni pa se zdi zanimiva besedica 'prisrčno'. Seveda je ne uporabljam ob novici smrti, pač pa tedaj, ko srečam srčne ljudi. Ko se pogovarjam z ljudmi, ki imajo srce, ki se radi smejejo, ki radi pomagajo, ki so dobri, mi beseda 'prisrčno' kar uide iz ust. Prisrčnost je ena temeljnih lastnosti skavtov, se mi zdi … Najbolj prisrčna v našem stegu je vsekakor dobra organiziranost in pogum, da znate in si upate povedati, kaj doživljate kot dobro in kaj narobe.

Iz osrednje Sloveniji ste prišli na zgornjo Gorenjsko, kjer imamo veliko strmih hribov in gora. Ste že obiskali najvišjo goro v naši občini oziroma jo nameravate?
Sem jo že obiskal in jo bom zopet v bližnji prihodnosti. Moram pa dodati, da

bi se rad večkrat pridružil kakšnim (skavtskim) podvigom v hribe in gore, pa se moram malce 'šparati', kajti kot otrok sem bil operiran na obeh kolkih in od tedaj moram hoditi bolj zmerno. Sicer pa, hvala Bogu, trenutno nimam težav, sem pa že kar dober za napovedovanje vremena. Saj veste, če nas, ta stare, trga po kosteh, se obeta dež …

Kot skavtski duhovni asistent boste maševali na različnih krajih in mestih. Se spomnite kraja maševanja, ki se vam je zdel najlepši?
Zelo lep kraj in prisrčna klima, vse to sem od blizu doživel v Podbrezjah.

V vašem življenju se je gotovo pripetilo že veliko smešnih trenutkov. Povejte nam kakšno zanimivo dogodivščino.
Bilo je pred leti. Šel sem v mrliško vežico kropit sosedo in pomolil zanjo. Pri njej ni bilo nikogar, zato sem pogledal v sosednji prostor, če so njeni sorodniki morda tam. Naletel sem na nenavaden prizor: sorodnikov ni bilo, je pa bila tam krsta, v kateri je ležala dobra znanka Micka, s katero sem govoril prejšnji dan. Malce sem se je ustrašil, ne samo zato, ker je bila mrtva, dan prej pa še zelo živahna (zadela jo je kap), pač pa, ker je iz krste molila roko, bluza je bila na pol zapeta, njena glava bi morala biti podložena s povštrčkom, pa je bil na tleh. Ugotovil sem, da so jo uslužbenci pogrebne službe ne dolgo nazaj pripeljali in predno naj bi jo uredili in poskrbeli, da bo truplo dostojno ležalo v krsti na kamniti mizi v sosednji mrliški vežici, so odšli v zasebne prostore na šilce žganja. Sklenil sem, da bom najprej pomolil za pokoj in mir njene duše, nato pa pokazal, kako je treba za mrliča poskrbeti. Na njeni bluzi sem zapel še dva preostala gumba, ji nežno popravil obleko, pod glavo sem ji namestil povštrček, prepletel sem ji prste na rokah kakor pri molitvi in ji, kot se za vernega pokojnika spodobi, v roke dal rožni venček s križem. Še enkrat sem jo blagoslovil in počasi odšel proti svojemu avtomobilu. Nisem še prišel do njega, ko so se vrata mrliške vežice stresla in s silo zaprla. Eden od delavcev pogrebnega zavoda je planil v avto in odpeljal proti zdravstvenemu domu. Počakal sem, kajti zaslutil sem, da sem paniko povzročil jaz. Čez pet minut je pred vežico, v kateri je ležala moja znanka Micka, pripeljal avto prve pomoči. Iz njega je stopila zdravnica in se napotila k mrtvemu truplu. Premerila je utrip srca in še kaj in seveda ponovno ugotovila smrt svoje pacientke. Jaz sem se počasi in skrivoma umaknil ter odšel. Lahko si predstavljate, kako so bili vsi šokirani, ko so videli mrtvo žensko, ki si je 'sama' popravila bluzo in se lepo namestila v krsti in 'sama' sklenila roki … Do

danes tega dogodka nisem pojasnjeval, saj ga pravzaprav ni bilo treba. Slišal pa sem nekatere praviti, da je zelo čudno to, da zdravniki službeno prihajajo na pokopališče in nekaterim mrtvim merijo srčni tlak… Mislim, da odtlej delavci pogrebnega zavoda sami dostojno poskrbijo za mrtve občane, sicer pa je dandanašnji večina tistih, ki umrje, upepeljena.

Večino časa vas srečujemo z klobukom na glavi. Klobuk je postal kar vaš zaščitni znak. Kdaj ste ga začeli nositi in koliko klobukov imate?
Klobuk sem začel nositi tedaj, ko se je na glavi pojavilo 23 las v 46 vrstah … Plešasti ljudje imamo radi pokrivala iz povsem praktičnega razloga, da nas prehudo ne zebe. Velja pa staro pravilo, da so okras ženske glave lasje, okras moške glave pa je klobuk. Za mene kot duhovnika pa je praktičen tudi zato, ker mi skoraj nikoli ni potrebno uporabljati dežnika. Aja, koliko klobukov imam: šest. Trije so za med tednom, trije pa 'za takmašni'.

Če bi lahko izbirali, katera beseda bi si želeli biti?
SRČNOST.

Želite še kaj sporočiti našim skavtom in skavtinjam?
Bodite pogumni, ne dopustite lenobi, da bi vas premagovala in ne bojte se prihajati k mašam!

Hvala za pogovor, duhovni asistent. Bodi pripravljen.
Simon, boglonaj tudi Tebi! Vedno pripravljen.

Simon, Vzdržljivi gams

Kaj ti je bilo v letošnjem skavtskem letu najbolj všeč oz. kaj ti je najbolj ostalo v spominu? Dogodek, doživetje, igra, oseba.....?

Katarina Lavtižar: Zimovanje mi je bilo zelo všeč, še posebej zato, ker smo imeli pustno praznovanje.

Janja Tavčar: IV-izziv.

Matevž Toman: Najbolj so mi bile všeč delavnice, na katerih smo šivali, pospravljali in iz starega papirja izdelovali nov papir.

Polona Toman: To, da so voditelji tako dobro vse pripravili in zorganizirali.

Žan Kreft: Veselje v očeh vseh nas.

Tea Logar: Glede na to, da zime letos skoraj ni bilo, sem bila vesela snega na zimovanju, v spominu pa mi je ostalo grajenje snežaka, večjega od vseh nas, katerega so imeli priložnost občudovati vsi vozniki na avtocesti.

Lucija Čop: Jesenovanje celega stega, zimovanje čete, obljube.. – večji skavtski dogodki. :)

Neža Brelih: V tem skavtskem letu so mi bile najbolj všeč večdnevne dejavnosti, predvsem obljube.

POIŠČI GESLO, KI TI POVE, KAM SE BODO POLETI ODPRAVILI IZVIDNIKI IN VODNICE!

Na taboru vsako jutro dvignemo Z _ _ _ _ _ _.

1000 g = 1 __

Avtor: Anja Lužnik

R

P

R

ZA MALE SIVE CELICE

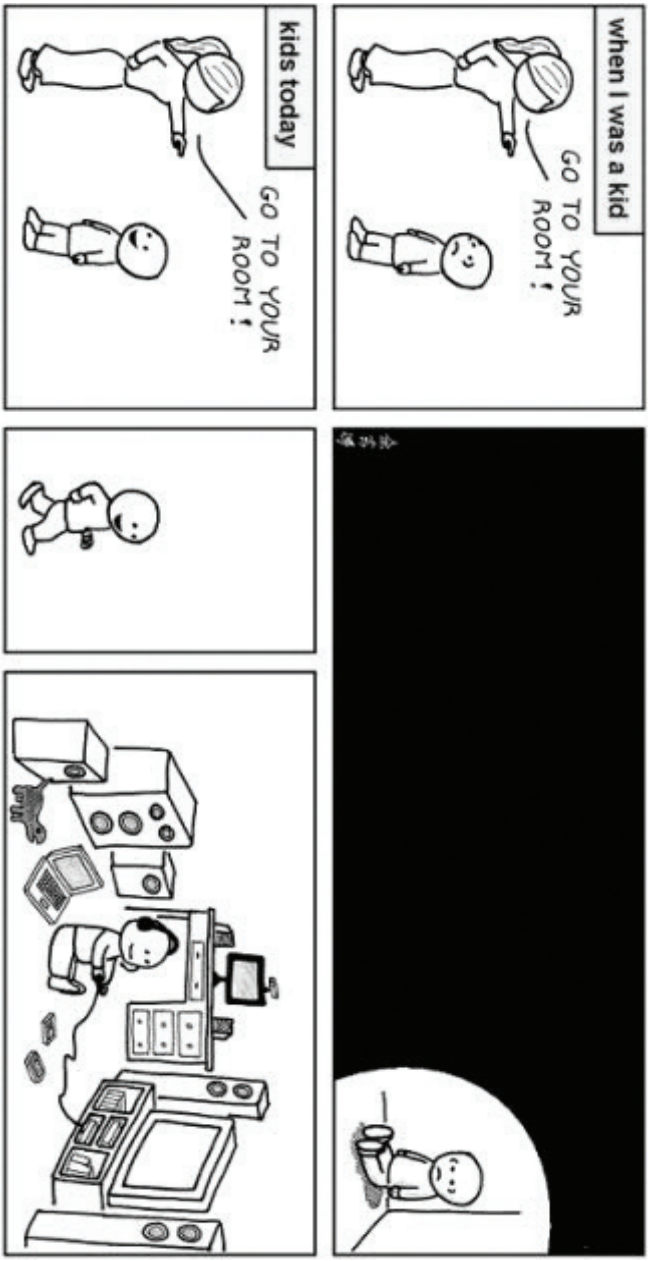
when I was a kid
GO TO YOUR ROOM!
kids today
GO TO YOUR ROOM!

.../Jih je pohvalil v svojem srcu Poljčane. Še bolj so mu bili všeč Zabrezničani, ki so edini na zeleni planji, katera je ostala na Pečeh nad vasjo, sezidali cerkvico svetemu Lovrencu. – Škoda, da več ne stoji. Marsikakšno jutro je MArko, ko je zaslišal svetega Lovrenca zvon zvoniti dan, občudoval starega Voreno, kako je prišel skozi burjo ali kako je pregazil visoko zapadli sneg, in kdaj je moral iti od doma, da je bil že navsezgodaj visoko v Pečeh.

Najbolj modri so bili pa Brezničani. Svet, ki ga jim je vrgel potres na vas, je spodjedla voda, da jim je čedalje bolj lezel v hiše. Pa so postavili pod premikajoče se bregove cerkvico svetemu Miklavžu, ki ima pri vodah veliko besedo, trdno preverjeni, da dlje kakor do svoje hiše ne bo svetnik pustil vodi spodnašati sveta. Niso se zmotili. Bregovi so obstali. – Še dandanes stoje, cerkvica pa ne več.

Reber pod Markom je oživela.

Kozar Peter Koraček je pridrevil pod Peči svojo rogato drobnico: “Prehitel si me, Marko. Veš babe so prelene, da bi zgodaj vstale in pomolzle. Pa jaz jih bom že naučil.” Psa ni imel nič, saj je vsako leto vsak večer prignal pod noč v vas, zaradi mleka, zavračal je pa na daljavo s kamenjem in vselej zadel kozo tako, da ji ni nič škodilo. Tako je znal pomerjati, da bi s kamenom ptiča z vrh drevesa zbil.

Koraček je zagnal koze po poti na Krniški vrh. Tudi pod Markovo coklo je škrtnil gramoz; stopil je za jarci v mel.

Pod Pečmi so se gibali še štirje beli plazovi, štirje tropi jarcev:
Pod Svetim Lovrencem je učil Jok svojega Hrusta.
Pod Skavalico je zamišljeno postopal za Planjavčevim tropom Mežkov Jože, fant s temnimi skodranimi lasmi. Prav tako skodrana je bila tudi njegova psica; ni bila sicer velika in volkov se je bala, toda zavračala je dobro. Tudi Jože se ni rad srečal z zverino./ ...

za nadaljevanje vzemi v roke Jalnovega OVČARJA MARKA

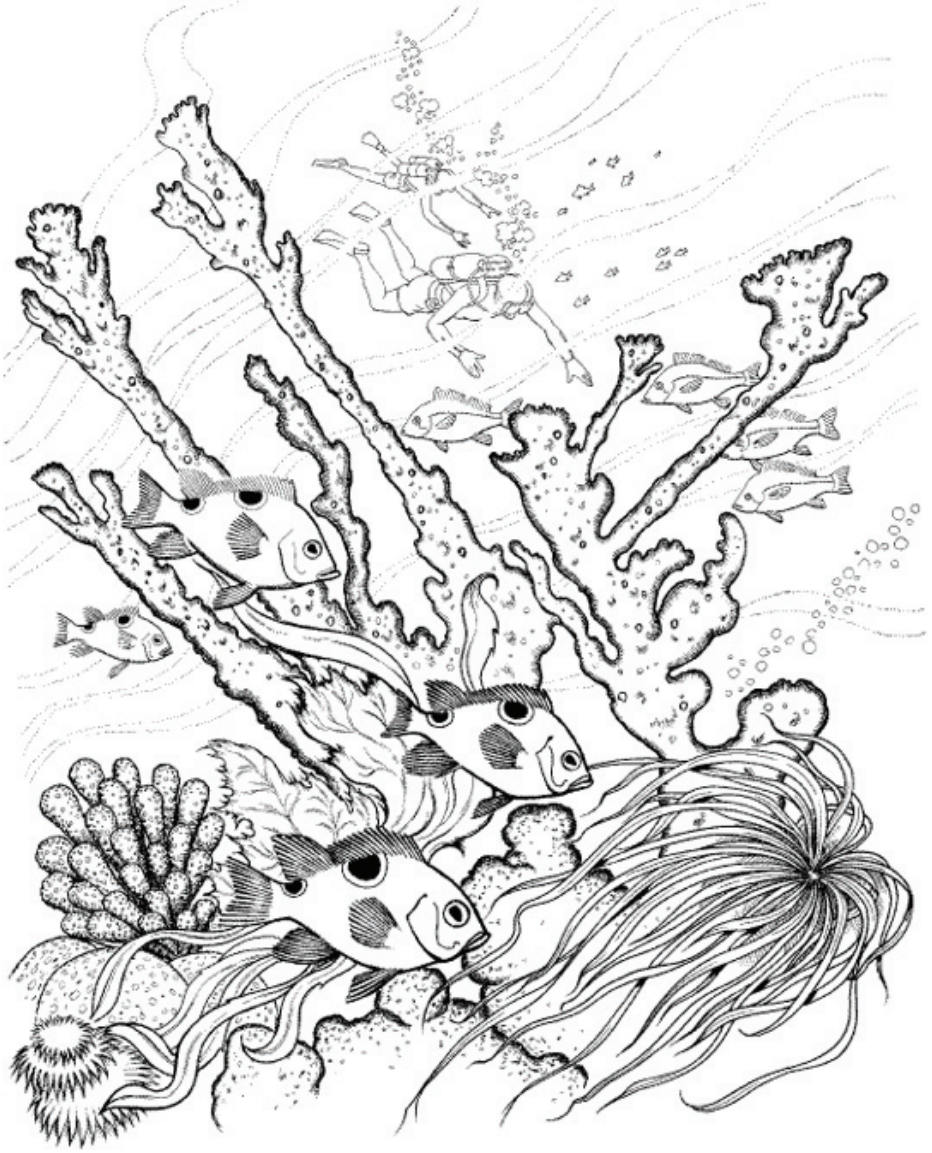

“Vsak fant bi se moral naučiti plavati.“ (Bi-Pi)

LOV NA KITE

Kit je narejen iz večjega kosa debla, s približno oblikovano glavo in repom. Navadno v lovu na kite sodelujeta dva čilna, vsakega upravlja en vod – vodnik je kapitan, podvodnik lokostrelec ali metalec harpune, ostali izvidniki pa so veslači.

Vsak čoln prihaja iz svojega pristanišča torej iz dveh pristanišč, ki naj bosta približno 1 kilometer narazen. Sodnik kita najprej povleče na približno polovico poti med obema pristaniščema, nato pa se na njegov znak lov lahko začne. Čolna začneta vsak v svojem pristanišču in tekmujeta, kateri bo prej prišel do kita. Metalec harpune, ki prvi pride dovolj blizu, ga poskuša zadeti s harpuno. Će mu to uspe, mora čoln kar najhitreje obrniti in odpluti nazaj v svoje pristanišče ter s seboj pripeljati tudi kita.
Drug čoln, ki mu ni uspelo prvemu priti do kita, zdaj lahko zasleduje prvi čoln. Ko ga dohiti, lahko metalec harpune z drugega čolna poskuša zadeti kita in ga tako odvzeti prvemu čolnu. Če mu to uspe, mora drugi čoln čim prej obniti in se odpraviti proti svojemu pristanišču, prvi čoln pa mu lahko sledi. Tako pride do tekmovanja v velečenju vrvi, saj imata lahko v nekem trenutku oba čolna harpuno, zapičeno v kita. To pa pripelje do tega, da na koncu močnejši in uspešnejši čoln privleče kita ter morda celo nasprotni čoln v svoje pristanišče.